

DOLÇAINERS EMBLEMÀTICS

PASCUAL SANAHUJA CASINO, ROVELL

Dolçainer de la Vilavella nascut a les darreries del segle XIX, més concretament l'any 1897.

Com tants altres, de xiquet va aprendre música a l'escola de la banda Santa Cecília de la Vilavella, integrant-se posteriorment com a músic de l'agrupació pel temps de divuit anys. Aprenqué prompte a tocar instruments com el requint, el clarinet, el saxofó i la flauta, però descobrí la seua afició per la dolçaina en veure un dolçainer de Tales que, a festes del seu poble, el deixà bocabadat. A partir d'aquest moment començà a aprendre l'instrument que ja no deixaria de fer sonar fins a la seua mort, malgrat que tots estaven en contra perquè volien que fóra músic d'altres instruments i no dolçainer.

Començà el seu pelegrinatge per les festes de nombrosos pobles de Castelló i València, essent especialment estimat a Sagunt i a Benicàssim. Al primer d'aquests pobles l'anomenaven *el perretes*, donat que amb uns sons quasi onomatopeics, emesos amb la dolçaina, demanava diners per a la festa. També li donaven molt de menjar. A Benicàssim eixien a rebre'l a l'estació més de cent persones.

Va tocar la mateixa dolçaina al llarg de 60 anys i amb aquesta interpretava cançons de tota mena: cercaviles, valsos, marxes de processó, dianes, havaneres, etc. No sabem per quina raó, però després d'aquesta dilatada vida dedicada a la música, unes autoritats de la Vilavella li prohibiren tocar. Ell complí aquesta prohibició de forma parcial, doncs als 83 anys encara interpretava molt bé algunes cançons davant d'amics que el visitaven a sa casa.

Pasqual Sanahuja Casino va morir a la Vilavella l'any 1981, als 84 anys d'edat.

(REVISTA *AIGÜES VIVES*, Butlletí d'Informació Cultural, octubre de 1979, Nules)

Una foto del poble de la Vilavella, on va nàixer el conegut escriptor i articulista Manuel Vicent a l'any 1936.

